

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Michał Laskowski

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie **P.L.**

skazanego z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 23 lipca 2025 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego

od prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Gryficach

z dnia 23 maja 2023 r., sygn. akt II K 159/23

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu w Gryficach do ponownego rozpoznania.**

Michał Laskowski

Dariusz Świecki

Marek Pietruszyński

UZASADNIENIE

P.L. pierwotnie został oskarżony o to, że: „w okresie od 2 września 2022 r. do 20 września 2022 r. w miejscowości G. nabył za nieustaloną kwotę od nieustalonych osób mienie w postaci: wał WOM do opryskiwacza o wartości 1 600 zł, 40 litrów oleju silnikowego 15W40 firmy J. o wartości 1 771 zł, szlifierka kątowna firmy M. o wartości

700 zł, szlifierka kątowna firmy B. o wartości 700 zł, szlifierka kątowna mała marki B. o wartości 500 zł, sprzęt do aborystyki liny o wartości 11 000 zł, wkrętarka marki M. o wartości 1 400 zł, piła kątowna B. o wartości 400 zł, szlifierka kątowna akumulatorowa firmy M. o wartości 2 000 zł, spawarka elektryczna o wartości 1 000 zł, zestaw kluczy B. o wartości 700 zł, młot pneumatyczny marki B. o wartości 2 500 zł, opryskiwacz ręczny o wartości 300 zł, bańka preparatu na chwasty S. o wartości 200 zł, pas holowniczy o wartości 1 000 zł, powodując tym samym straty na szkodę firmy K. z siedzibą w S. reprezentowanej przez Ł.C., o której na podstawie towarzyszących okoliczności powinien przypuszczać, że przedmiotowe mienie zostało uzyskane za pomocą czynu zabronionego - kradzież z włamaniem w nocy 2 września 2022 r. w miejscowości C., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym za przestępstwo umyślne, w ciągu 5 lat po odbyciu kary przekraczającej 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 278 § 1 k.k. i art. 279 § 1 k.k. na podstawie wyroku Sądu Rejonowego w Kołobrzegu II Wydział Karny, sygnatura akt II K 233/18 z dnia 14.09.2018 r., którą odbywał w okresie od 20.11.2018 r. do 22.08.2020 r.", tj. o popełnienie czynu z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Zarządzeniem z dnia 30 marca 2023 r., sygn. akt II K 159/23, zwrócono prokuratorowi akt oskarżenia przeciwko P.L. celem uzupełnienia braku formalnego poprzez dostosowanie treści opisu zarzucanego oskarżonemu przestępstwa do przyjętej przez oskarżyciela publicznego jego kwalifikacji prawnej lub odwrotnie. W uzasadnieniu powyższego zarządzenia podniesiono, że opis czynu zawartego w akcie oskarżenia wskazuje, że oskarżyciel zarzucił oskarżonemu popełnienie paserstwa nieumyślnego, gdyż zawiera znamię „na podstawie towarzyszących okoliczności powinien przypuszczać, że przedmiotowe mienie zostało uzyskane za pomocą czynu zabronionego” (art. 292 § 1 k.k.), by następnie zawierać zapis o działaniu sprawcy w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64 § 1 k.k., zaś wskazana kwalifikacja prawna czynu to art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i odnosi się do paserstwa umyślnego.

Po zmianach prokurator skierował akt oskarżenia, w którym P.L. zarzucił to, że: „w okresie od 2 września 2022 r. do 20 września 2022 r. w miejscowości G. nabył za nieustaloną kwotę od nieustalonych osób mienie w postaci: wał WOM do

opryskiwacza o wartości 1 600 zł, 40 litrów oleju silnikowego 15W40 firmy J. o wartości 1 771 zł, szlifierka kątowna firmy M. o wartości 700 zł, szlifierka kątowna firmy B. o wartości 700 zł, szlifierka kątowna mała marki B. o wartości 500 zł, sprzęt do aborystyki liny o wartości 11 000 zł, wkrętarka marki M. o wartości 1 400 zł, piła kątowna B. o wartości 400 zł, szlifierka kątowna akumulatorowa firmy M. o wartości 2 000 zł, spawarka elektryczna o wartości 1 000 zł, zestaw kluczy B. o wartości 700 zł, młot pneumatyczny marki B. o wartości 2 500 zł, opryskiwacz ręczny o wartości 300 zł, bańka preparatu na chwasty S. o wartości 200 zł, pas holowniczy o wartości 1 000 zł, powodując tym samym straty na szkodę firmy K. z siedzibą w S. reprezentowanej przez Ł.C., bowiem nabyte mienie pochodziło z przestępstwa kradzież z włamaniem w nocy 2 września 2022 r. w miejscowości C. na szkodę firmy K. Sp. z o.o., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym za przestępstwo umyślne, w ciągu 5 lat po odbyciu kary przekraczającej 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 278 § 1 k.k. i art. 279 § 1 k.k. na podstawie wyroku Sądu Rejonowego w Kołobrzegu II Wydział Karny, sygnatura akt II K 233/18 z dnia 14.09.2018 r., którą odbywał w okresie od 20.11.2018 r. do 22.08.2020 r.”, tj. popełnienie czynu z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

W przedmiocie sprawy zainicjowanej tym aktem oskarżenia Sąd Rejonowy w Gryficach rozstrzygnął w wyroku z dnia 23 maja 2023 r., sygn. akt II K 159/23. W jego komparycji Sąd Rejonowy podał, że P.L. oskarżono o to, że: „w okresie od 2 września 2022 r. do 20 września 2022 r. w miejscowości G. nabył za nieustaloną kwotę od nieustalonych osób mienie w postaci: wał WOM do opryskiwacza o wartości 1 600 zł, 40 litrów oleju silnikowego 15W40 firmy J. o wartości 1 771 zł, szlifierkę kątowną M. o wartości 700 zł, szlifierka kątowna firmy B. o wartości 700 zł, szlifierka kątowna mała marki B. o wartości 500 zł, sprzęt do aborystyki liny o wartości 11 000 zł, wkrętarka marki M. o wartości 1 400 zł, piła kątowna B. o wartości 400 zł, szlifierka kątowna akumulatorowa firmy M. o wartości 2 000 zł, spawarka elektryczna o wartości 1 000 zł, powodując tym samym straty na szkodę firmy K. z siedzibą w S. reprezentowanej przez Ł.C., a nabyte mienie pochodziło z przestępstwa kradzieży z włamaniem w nocy 2 września 2022 r. w miejscowości C. na szkodę firmy K. Sp. z o.o., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc

uprzednio skazanym za przestępstwo umyślne, w ciągu 5 lat po odbyciu kary przekraczającej 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 278 § 1 k.k. i art. 279 § 1 k.k. na podstawie wyroku Sądu Rejonowego w Kołobrzegu II Wydział Karny, sygnatura akt II K 233/18 z dnia 14.09.2018 r., którą odbywał w okresie od 20.11.2018 r. do 22.08.2020 roku”, tj. popełnienie czynu z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

W części dyspozytywnej tego wyroku Sąd Rejonowy uznał P.L.: „za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu”, z wymierzeniem mu za to kary 2 lat pozbawienia wolności. Nadto, na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązał P.L. do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w całości poprzez zapłatę na rzecz K. Sp. z o.o. w S. kwoty 22.571 złotych oraz orzekł o kosztach sądowych.

Wyrok ten uprawomocnił się dnia 31 maja 2023 r. bez zaskarżenia.

Kasację od prawomocnego wyroku wniósł Prokurator Generalny, zaskarżając go w całości na korzyść oskarżonego. Zarzucił mu: rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 7 k.p.k., art. 366 § 1 k.p.k. i art. 410 k.p.k. oraz art. 413 § 1 pkt 4 k.p.k. w zw. z art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k., polegające na dokonaniu dowolnej, wybiórczej oceny zgromadzonego materiału dowodowego, z zaniechaniem należytego, kompleksowego rozważenia całokształtu przeprowadzonych dowodów, w tym zwłaszcza w postaci protokołów przeszukania posesji P.L. i okazania ujawnionych na niej przedmiotów pokrzywdzonemu, a także zeznań złożonych przez pokrzywdzonego na rozprawie, z których wynikało, że jako stanowiące własność firmy K. i pochodzące z kradzieży z włamaniem rozpoznano jedynie dwa przedmioty wskazane w zawiadomieniu o popełnieniu przestępstwa, jak również zaniechaniu wyjaśnienia i uwzględnienia w toku wyrokowania wszystkich istotnych okoliczności sprawy, w tym również w zakresie strony podmiotowej przypisanego oskarżonemu występku paserstwa umyślnego oraz wartości szkody, do której naprawienia został on zobowiązany na podstawie art. 46 § 1 k.k. w kontekście zabezpieczenia i zwrócenia pokrzywdzonemu części przedmiotów, gdzie jednocześnie w komparycji wyroku Sąd wadliwie przytoczył opis czynu, którego popełnienie zarzucono oskarżonemu, z pominięciem 5 zamieszczonych w tymże opisie przez prokuratora przedmiotów, co - wobec uznania P.L. w części dyspozytywnej orzeczenia za

winnego popełnienia „zarzucanego mu czynu” - budzi wątpliwość, w jakim kształcie czyn ten został mu przypisany, a nadto nie dostrzegł, że w opisie czynu nie ujęto niezbędnego dla przypisania oskarżonemu odpowiedzialności karnej na podstawie art. 291 § 1 k.k., określony w którym występki może być popełniony tylko umyślnie stwierdzenia, że co najmniej zamiarem ewentualnym obejmował on nabycie rzeczy uzyskanych za pomocą czynu zabronionego, jak również niesłusznie zaakceptował określenie daty końcowej popełnionego czynu na dzień 20 września 2022 r., mimo że przedmioty zostały odebrane oskarżonemu w dniu 18 września 2022 r., co doprowadziło do oparcia wyroku na niepełnym i wybiórczo ocenionym materiale dowodowym i przyjęcia odpowiedzialności P.L. za wadliwie określony, przypisany mu czyn z art. 291 § 1 k.k. *de facto* wyłącznie na podstawie okoliczności, że przedmioty pochodziły z jednego przestępstwa kradzieży z włamaniem, mimo iż jedynie niewielka ich część znajdowała się w posiadaniu oskarżonego, podczas gdy prawidłowa ocena wymienionych dowodów, wskazująca na potrzebę uzupełnienia materiału dowodowego powinna prowadzić do wniosku, iż nie mają one jednoznacznej wymowy, pozwalającej na uznanie go za winnego przypisanego mu czynu.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Gryficach do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Kasacja ta jest w całości oczywiście zasadna i dlatego mogła być uwzględniona na posiedzeniu, o jakim mowa w art. 535 § 5 k.p.k.

Trafnie stwierdził bowiem skarżący, że prawomocny wyrok wydany w przedmiotowej sprawie jest jednak wadliwy, gdyż zapadł z rażącym i mającym istotny wpływ na jego treść naruszeniem przepisów prawa procesowego wskazanych w zarzucie kasacji.

Zgodnie z art. 413 § 1 pkt 4 k.p.k. wyrok powinien zawierać „przytoczenie opisu i kwalifikacji prawnej czynu, którego popełnienie oskarżyciel zarzucił oskarżonemu”, co pozwala ustalić, jaki czyn stanowi przedmiot postępowania głównego, a więc w jakich granicach przedmiotowych poruszać się może sąd *meriti*. Z powyższego wynika również, że w komparacji wyroku powinien być zamieszczony opis czynu tożsamy z tym, jaki jest zawarty w akcie oskarżenia. Po myśli art. 413 §

2 pkt 1 k.p.k. wyrok skazujący powinien zawierać „dokładne określenie przypisanego oskarżonemu czynu oraz jego kwalifikację prawną”, przy czym czyn przypisany może różnić się od czynu zarzucanego.

W realiach przedmiotowej sprawy Sąd Rejonowy w części wstępnej wyroku zawarł opis czynu zarzucanego, który nie odpowiada w pełni opisowi z aktu oskarżenia. W akcie oskarżenia wskazano bowiem 15 przedmiotów i narzędzi mających stanowić przedmiot dokonanego przez oskarżonego przestępstwa paserstwa, zaś opis czynu zarzucanego zawarty w części wstępnej wyroku pomija 5 z nich, a mianowicie: zestaw kluczy B. o wartości 700 zł, młot pneumatyczny marki B. o wartości 2 500 zł, opryskiwacz ręczny o wartości 300 zł, bańkę preparatu na chwasty S. o wartości 200 zł i pas holowniczy o wartości 1 000 zł. Łączna wartość powyższych przedmiotów wynosi 4 700 zł.

Budzi zatem wątpliwości, w jakim kształcie czyn zarzucony P.L. został mu ostatecznie przypisany. Przytoczone okoliczności mogą wskazywać, że *de facto* P.L. został skazany za nieco inny, niż zarzucany mu aktem oskarżenia czyn. Jest to istotne również z uwagi na orzeczenie w wyroku obowiązku naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem.

Sąd Rejonowy przypisał oskarżonemu P.L. popełnienie przestępstwa z art. 291 § 1 k.k. Przestępstwo to może być popełnione jedynie umyślnie, tak w zamiarze bezpośrednim, jak i ewentualnym. Nie każde jednak działanie polegające na nabyciu jakichś przedmiotów, nawet gdy rzeczywiście pochodziły one z kradzieży i zostały np. sprzedane innej osobie, stanowi przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. Znamieniem od strony podmiotowej przestępstwa paserstwa umyślnego jest bowiem świadomość i wola albo co najmniej godzenie się sprawcy, że rzecz uzyskana została za pomocą czynu zabronionego. Znamię to musi znaleźć się w opisie czynu przypisanego sprawcy przestępstwa umyślnego. Podzielić więc należy zapatrywanie, że dla przyjęcia odpowiedzialności za przestępstwo paserstwa umyślnego niezbędne jest zamieszczenie w opisie czynu przypisanego stwierdzenia wskazującego jednoznacznie, że oskarżony co najmniej zamiarem ewentualnym obejmował to, że np. nabywa rzecz uzyskaną za pomocą czynu zabronionego. W szczególności, w związku z istotą tego przestępstwa, nie jest wystarczające przyjęcie w opisie czynu, że oskarżony „w nieustalonym miejscu przyjął od nieustalonej osoby jakąś rzecz,

nawet jeśli rzeczywiście pochodzi ona np. z kradzieży” (zob. wyrok SN z dnia 18 grudnia 2019 r., III KK 600/18).

W rozpatrywanej sprawie przypisane P.L. przestępstwo miało polegać na „nabyciu za nieustaloną kwotę od nieustalonych osób” opisanych szczegółowo przedmiotów i narzędzi, a „nabyte mienie pochodziło z przestępstwa kradzieży z włamaniem w nocy 2 września 2022 roku w miejscowości C. na szkodę firmy K. Sp. z o.o.". Z opisu przypisanego oskarżonemu czynu nie wynikają zatem te istotne elementy zachowania sprawcy, które wypełniają ustawowe znamiona przestępstwa z art. 291 § 1 k.k. Wobec niesporządzenia uzasadnienia wyroku Sądu Rejonowego nie sposób ustalić, w oparciu o jakie dowody przyjęto, iż oskarżony miał świadomość, że nabyte przez niego rzeczy uzyskane zostały za pomocą czynu zabronionego, w sytuacji gdy okoliczności związane z objęciem przez oskarżonego władztwa nad tym mieniem nie zostały wyjaśnione. Ma to istotne znaczenie dla zakresu odpowiedzialności karnej oskarżonego, gdyż „podejrzane” okoliczności nabycia przedmiotów pochodzących z czynu zabronionego typizują nieumyślną postać paserstwa określonego w art. 292 § 1 k.k., której ewentualne przyjęcie wykluczałoby zarazem możliwość zakwalifikowania takiego czynu jako popełnionego w warunkach art. 64 § 1 k.k., jak to miało miejsce w niniejszej sprawie. Warto w tym kontekście przypomnieć, że w pierwotnie wniesionym akcie oskarżenia w opisie czynu przyjęto, iż P.L. „na podstawie towarzyszących okoliczności powinien przypuszczać, że przedmiotowe mienie zostało uzyskane za pomocą czynu zabronionego”, co stanowi znamię występku nieumyślnego z art. 292 § 1 k.k. Sprzeczność takiego opisu czynu z przyjętą kwalifikacją prawną z art. 291 § 1 k.k. (w zw. z art. 64 § 1 k.k.) stanowiła - o czym była już mowa - podstawę zwrotu prokuratorowi aktu oskarżenia.

Ponadto Sąd Rejonowy dowolnie przyjął w wyroku datę końcową czynu przypisanego P.L., tj. 20 września 2022 r., skoro do ujawnienia i odebrania skradzionych przedmiotów doszło już w dniu 18 września 2022 r. w wyniku przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych zajmowanych przez oskarżonego (k. 23 i n.).

Całkowicie dowolnie Sąd Rejonowy ocenił wyniki czynności przeszukania posesji oskarżonego i okazania pokrzywdzonemu ujawnionych przedmiotów oraz jego zeznań złożonych na rozprawie, naruszając w sposób rażący art. 7 k.p.k., art.

410 k.p.k. i art. 366 § 1 k.p.k., co doprowadziło do przypisania oskarżonemu przestępstwa umyślnego paserstwa przedmiotów wymienionych przez Ł.C. w zawiadomieniu o przestępstwie, które zostały utracone w wyniku kradzieży z włamaniem dokonanej w dniu 2 września 2022 r. Z treści tego zawiadomienia wynika, że skradziono następujące przedmioty: 1) wał WOM do opryskiwacza o wartości 1 600 zł, 2) 40 litrów oleju silnikowego 15W40 firmy J. o wartości 1 771 zł, 3) szlifierkę kątową marki M. o wartości 700 zł, 4) szlifierkę kątową firmy B. o wartości 700 zł, 5) szlifierkę kątową małą marki B. o wartości 500 zł, 6) sprzęt do aborystyki liny o wartości 11 000 zł, 7) wkrętarke marki M. o wartości 1 400 zł, 8) piłę kątową B. o wartości 400 zł, 9) szlifierkę kątową akumulatorową firmy M. o wartości 2 000 zł, 10) spawarkę elektryczną o wartości 1 000 zł, 11) zestaw kluczy B. o wartości 700 zł, 12) młot pneumatyczny marki B. o wartości 2 500 zł, 13) opryskiwacz ręczny o wartości 300 zł, 14) bańkę preparatu na chwasty S. o wartości 200 zł, 15) pas holowniczy o wartości 1 000 zł (k. 4-7). Łączna wartość wskazanych w zawiadomieniu przedmiotów wyniosła 25 771 zł.

Z zawiadomienia wynikała również inna ważka okoliczność, a to, że w wyniku przedmiotowego przestępstwa ukradziony został także znajdujący się na posesji firmy samochód marki C. nr rej. [...] o wartości 5 000 zł, którym najprawdopodobniej wywiezione zostały skradzione przedmioty i narzędzia.

W wyniku przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych zajmowanych przez oskarżonego P.L. z dnia 18 września 2022 r. ujawniono łącznie 58 różnych przedmiotów i narzędzi (k. 23-35). Okazano je następnie Ł.C. (k. 44-46). Jako pochodzące z kradzieży i stanowiące własność reprezentowanej przez niego firmy rozpoznał on: 1) zestaw wspinaczkowy w postaci lin, 9 karabińczyków z dwoma rolkami, rolkę do liny koloru czerwonego z dwoma kołami, 2) dużą szlifierkę marki B., 3) skrzynkę plastikową z napisem M. (nie była ona wymieniona w zawiadomieniu o przestępstwie), 4) ładowarki akumulatorowe od sprzętu M. sztuk dwie (w zawiadomieniu o przestępstwie w odniesieniu do narzędzi firmy M. wskazano, jako utracone: szlifierkę kątową na tarczy 230 mm, wkrętarke oraz szlifierkę kątową akumulatorową), 5) kask koloru czarnego wchodzący w skład zestawu alpinistycznego (nie był on wymieniony w zawiadomieniu o przestępstwie), 6) zestaw

wkrętałów koloru czerwonego w plastikowym etui P. (nie był on wymieniony w zawiadomieniu o przestępstwie).

Porównanie wykazu przedmiotów wymienionych w zawiadomieniu o przestępstwie, jako utraconych w wyniku kradzieży z włamaniem, z protokołem okazania przedmiotów i narzędzi ujawnionych na posesji oskarżonego P.L. prowadzi do wniosku, że pokrzywdzony rozpoznał *de facto* dwa z nich, a mianowicie: dużą szlifierkę kątową marki B. oraz zestaw wspinaczkowy w postaci lin. Jako pochodzące z tej samej kradzieży z włamaniem, dokonanej w dniu 2 września 2022 r. Ł.C. wskazał także na inne, niewymienione w zawiadomieniu o przestępstwie, a ujawnione na posesji oskarżonego przedmioty takie jak: skrzynka plastikowa z napisem M., 2 ładowarki akumulatorowe od sprzętu M. (nie wyjaśniono przy tym, czy stanowiły one części składowe narzędzi tej firmy, wskazanych jako utracone), kask koloru czarnego wchodzący w skład zestawu alpinistycznego, zestaw wkrętałów koloru czerwonego w plastikowym etui P..

Z kolei na rozprawie w dniu 23 maja 2023 r. Ł.C. zeznał, że: odzyskaliśmy szlifierkę kątową marki M., zestaw lin specjalistycznych, aczkolwiek były one pocięte, czyli nieprzydatne (...). Pozostałych rzeczy nie było. Był jeszcze samochód C., bo sprawca został złapany na gorącym uczynku na kolejnym włamaniu w miejscowości Nowielice, tam patrol policji go zatrzymał (...), wartość tych lin to 11 000 zł, ale one nie nadawały się do użycia. Szlifierka kątowa znajdowała się w aucie i razem z autem ją odzyskaliśmy. Odzyskaliśmy też zestaw śrubokrętów i te pocięte liny (...). Była chyba jeszcze ładowarka, którą odzyskaliśmy. Ona nie była w spisie rzeczy skradzionych, okazało się to na okazaniu” (k. 166v-167). Okoliczność odzyskania w nocy z 17 na 18 września 2022 r. samochodu marki C. nr rej. [...] została też wskazana w treści telegramu od Komisariatu Policji w R. do Komisariatu Policji w T. (k. 60)

Z treści art. 366 § 1 k.p.k. wynika, że przewodniczący składu nie tylko kieruje rozprawą i czuwa nad jej prawidłowym przebiegiem, ale też baczy, by zostały wyjaśnione wszystkie istotne okoliczności sprawy, wykorzystując wszystkie możliwości dowodowe, warunkujące jednak przeprowadzenie miarodajnej oceny dowodów. Jeżeli dla dokonania opartych na prawdzie ustaleń konieczne jest przeprowadzenie określonego dowodu to pominięcie okoliczności, udowodnieniu

której miał on służyć, stanowi rażące uchybienie normie z art. 366 § 1 k.p.k., o ile istotnie wpływa zarazem na treść orzeczenia.

W realiach niniejszej sprawy, z rażącym naruszeniem wymienionego przepisu prawa procesowego, Sąd Rejonowy zaniechał wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności, dotyczących ujawnienia samochodu C. stanowiącego także przedmiot dokonanej w dniu 2 września 2022 r. kradzieży z włamaniem na szkodę firmy K., identyfikacji osoby w posiadaniu której pojazd ten się znajdował, jej ewentualnych związków i kontaktów z P.L., jak też ujawnienia przedmiotów znajdujących się w tym samochodzie. Z zeznań Ł.C. wynikało wszak, że to w tym samochodzie znaleziono pochodzącą z przestępstwa kradzieży z włamaniem szlifierkę kątową M., której paserstwo przypisano temu oskarżonemu, mimo że pojazd ten nie znajdował się w posiadaniu P.L.

Co przy tym istotne, nie przeprowadzono w sprawie żadnego dowodu, który miałby potwierdzić przyjętą przez Sąd Rejonowy w sposób dowolny tezę, że oskarżony dokonał paserstwa wszystkich 15 przedmiotów i narzędzi wymienionych w złożonym przez Ł.C. zawiadomieniu o przestępstwie. W oczywisty sposób przeczy temu wynik przeszukania przeprowadzonego w dniu 18 września 2022 r. na posesji P.L. oraz ilość i rodzaj ujawnionych przedmiotów, z których jedynie niewielka, ta rozpoznana przez pokrzywdzonego, część pochodziła z kradzieży z włamaniem dokonanej w dniu 2 września 2022 r. na szkodę firmy K.. Nie sposób aprobować przypisania oskarżonemu popełnienia przestępstwa z art. 291 § 1 k.k., jak trzeba stwierdzić, tylko i wyłącznie na podstawie jednej okoliczności, że wszystkie przedmioty stanowiły przedmiot tego samego przestępstwa, w sytuacji, gdy brak jest dowodu potwierdzającego nabycie przez P.L., także innych, niż ujawnione w wyniku przeszukania, przedmiotów.

Z rażącym naruszeniem przepisów prawa procesowego, tj. art. 7 k.p.k., art. 366 § 1 k.p.k. i art. 410 k.p.k. zaniechano ponadto wyjaśnienia istotnej dla określenia wysokości szkody, do naprawienia której oskarżony został zobowiązany na mocy art. 46 § 1 k.k., wartości przedmiotów odzyskanych i zwróconych pokrzywdzonemu. Naprawienie szkody, o którym mowa w art. 46 § 1 k.k., to w szczególności bowiem wyrównanie straty, jaką poniósł pokrzywdzony. Sąd musi zatem uwzględniać w chwili wyrokowania rozmiary pokrytej już pokrzywdzonemu szkody, w szczególności

wartość odzyskanego w stanie niepogorszonym mienia. Łączna wartość wszystkich przedmiotów, których paserstwo umyślne zarzucono P.L. w akcie oskarżenia wyniosła 25 771 zł. Pokrzywdzony po rozpoznaniu jako pochodzących z kradzieży odebrał: dużą szlifierkę kątową marki B. (przy założeniu, że jest to wymieniona w protokole zawiadomienia o przestępstwie „szlifierka kątowa na tarczy 230 mm marki B.” jej wartość określono na kwotę 700 zł) oraz zestaw wspinaczkowy w postaci lin o wartości 11 000 zł, aczkolwiek, jak wskazał Ł.C., liny te były pocięte, czyli nieprzydatne. Nie wyjaśniono w toku przesłuchania Ł.C., jaką wartość przedstawiały te przedmioty, które nie zostały wymienione przez niego w zawiadomieniu o popełnionym przestępstwie (nie stanowiły one zarazem przedmiotu zarzutu), a zostały przez niego odebrane, tj. skrzynka plastikowa z napisem M., 2 ładowarki akumulatorowe od sprzętu M., kask koloru czarnego wchodzący w skład zestawu alpinistycznego, zestaw wkrętaków koloru czerwonego w plastikowym etui P.. Nie wyjaśniono także, jaką wartość ma ujawniona, choć nie na posesji oskarżonego, a w samochodzie marki C., ale także odzyskana przez pokrzywdzonego szlifierka kątowa marki M. (w zawiadomieniu o przestępstwie wymienione zostały dwa narzędzia tego rodzaju: szlifierka kątowa na tarczy 230 mm M. o wartości 700 zł oraz szlifierka kątowa akumulatorowa o wartości 2 000 zł).

W związku z niesporządzeniem uzasadnienia wyroku Sądu Rejonowego nie sposób w ogóle skontrolować rozumowania Sądu prowadzącego do zawartego w punkcie II sentencji orzeczenia rozstrzygnięcia o obowiązku naprawienia przez oskarżonego P.L. szkody wyrządzonej przestępstwem w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 22 571 zł, w stosunku do łącznej wartości przedmiotów ujętych w zarzucie aktu oskarżenia, pomniejszonej o kwotę 3 200 zł.

Trafnie więc stwierdził autor kasacji, że wszystkie wskazane wyżej uchybienia pozwalają na przyjęcie, iż Sąd Rejonowy dokonał dowolnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz zaniechał wszechstronnego rozważenia przeprowadzonych dowodów, w następstwie czego nie wyjaśniono i nie uwzględniono wszystkich istotnych okoliczności sprawy, w tym w zakresie strony podmiotowej przypisanego oskarżonemu przestępstwa paserstwa umyślnego oraz wysokości szkody, do naprawienia której oskarżony został zobowiązany na mocy art. 46 § 1 k.k., podczas gdy kompleksowa i prawidłowa ocena zgromadzonych

dowodów, wskazująca również na potrzebę uzupełnienia materiału dowodowego, winna prowadzić do wniosku, iż nie mają one jednoznacznej wymowy, pozwalającej na przypisanie oskarżonemu popełnienia „zarzucanego” mu aktem oskarżenia przestępstwa.

Tym samym prawomocny wyrok skazujący P.L. za zarzucane mu przestępstwo, dotknięty jest rażącym i mającym istotny wpływ na treść orzeczenia uchybieniem przepisów prawa procesowego. Dlatego też Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony kasacją wyrok i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Gryficach do ponownego rozpoznania. Przy ponownym rozpoznaniu Sąd ten uwzględni powyższe zapatrywania prawne.

Z tych wszystkich względów orzeczono, jak w wyroku.

Michał Laskowski

Dariusz Świecki

Marek Pietruszyński

[WB]

[r.g.]